

Sygnatura akt I C 1109/13

Wyrok w imieniu

Rzeczypospolitej Polskiej

Dnia 10 lipca 2013r.

Sąd Okręgowy w Płocku I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Bilkiewicz

Ławnicy: -----

Protokolant: sekretarz sądowy Izabela Sztupecka

po rozpoznaniu w dniu 10 lipca 2013r. w Płocku

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. w Z.

przeciwko (...) Szpitalowi Wojewódzkiemu w C.

o zapłatę

orzeka:

1. zasądza od pozwanego (...) Szpitala Wojewódzkiego w C. na rzecz powoda (...) Sp. z o.o. w Z.

kwotę 168.780,20zł (sto sześćdziesiąt osiem tysięcy siedemset osiemdziesiąt złotych dwadzieścia groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 27 lutego 2013r. do dnia zapłaty;

2. zasądza od pozwanego (...) Szpitala Wojewódzkiego w C. na rzecz powoda (...) Sp. z o.o. w Z.

kwotę 9.952zł (dziewięć tysięcy dziewięćset pięćdziesiąt dwa złote) tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt I C 1109/13

UZASADNIENIE

Powód (...) sp. z o.o. w Z. wystąpił przeciwko (...) Szpitalowi Wojewódzkiemu w C. o zapłatę kwoty 168.780,20zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty; tytułem należności za zakupione przez pozwanego u powoda materiały medyczne. Dochodzona pozvem kwota obejmuje należność główną wymagalną na dzień 25.02.2013r. (164.811,58zł), odsetki od faktur wymagalnych na dzień 25.02.2013r. skapitalizowane na ten dzień (3.968,62zł) (pozew k.2-4).

Sąd Okręgowy w Gliwicach w dniu 6 marca 2013r. wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (k.218).

Pozwany (...) Szpital Wojewódzki w C. – w sprzeciwie od nakazu zapłaty wniósł o rozłożenie zadłużenia pozwanego na 10 równych miesięcznych rat. Wskazał, iż żądanie jest uzasadnione, co do zasady. Pozostaje bowiem w opóźnieniu z realizacją zapłat na rzecz powoda, lecz nie jest to sytuacja zawiniona przez pozwanego, gdyż wpływy z NFZ nie wystarczają na uiszczanie bieżących należności. Podniósł, iż znajduje się w bardzo trudnej sytuacji finansowej, co jest faktem powszechnie znanym. Wymagalne zadłużenie pozwanego stale się powiększa i na koniec 2012r. wynosiło ok. 20 mln zł. Realizuje swoje zobowiązania w miarę swych możliwości finansowych. Wobec braku wystarczających środków finansowych na pokrycie wszystkich wymagalnych zobowiązań staje przed koniecznością dokonywania wyborów, które z zobowiązań uregulować w pierwszej kolejności: publicznoprawne, pracownicze, czy też należności za media,

leki i sprzęty. W ostatnim czasie z uwagi na zbieg kilku egzekucji i lawinowy wpływ nakazów możliwość dokonywania dobrowolnych zapłat została zablokowana (sprzeciw k.229-229).

Sąd Okręgowy w Gliwicach postanowieniem z dnia 3 kwietnia 2013r. stwierdził swoją niewłaściwość miejscową i przekazał sprawę do rozpoznania według właściwości Sądowi Okręgowemu w Płocku (k.233).

Na rozprawę w dniu 10.07.2013r. nie stawiły się strony (protokół k.247).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany (...) Szpital Wojewódzki w C. nabywał do powoda (...) sp. z o.o. w Z. materiały medyczne na mocy umów z dnia: 2.01.2013r., 9.01.2012r., 8.06.2011r., 10.10.2011r., 19.09.2011r., 26.05.2011r. - na dostawę: materiałów opatrunkowych, sprzętu i materiałów jednorazowego użytku, materiałów medycznych zużywalnych (umowy k.30-32, 33-35, 36-37, 38-39, 40-41, 43-44, aneks k.42).

Powód, z tytułu należności za sprzedane materiały medyczne wystawiał faktury Vat, wraz z terminami płatności. Pozwany nie uiścił należności wskazanych w wystawionych fakturach oraz wymagalnych od nich odsetek; stanowiących łącznie na dzień 25.02.2013r. kwoty 168.780,20zł, w tym należność główna 164.811,58zł, odsetki 3.968,62zł (niesporne, k.21-22, 45-215).

Pismem z dnia 17.01.2013r. pozwany został wezwany do zapłaty kwoty 117.182,64zł wraz z odsetkami ustawowymi do dnia 24.01.2013r. (wezwanie k.23,26-27).

Pozwany nie uiścił tej należności na rzecz powoda (niesporne).

Pozwany (...) Szpital Wojewódzki w C. jest w złej sytuacji finansowej. Nie spłaca zaległych zobowiązań oraz bieżących należności na rzecz wierzycieli. Na dzień 1.03.2013r. jego łączne zobowiązania, stwierdzone orzeczeniami sądowymi, stanowiły kwotę 4.332.806,53zł. Przeciwno pozwanemu toczą się postępowania egzekucyjne (niesporne, k.231-231v).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty zgromadzone w sprawie. Nie były one kwestionowane, dlatego Sąd uznał je za wiarygodne.

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w sprawie był niesporny. Powód wykazał wskazanymi dokumentami dochodzoną pozwem należność.

Pozwany uznał powództwo, jednocześnie wnosząc o rozłożenie dochodzonej kwoty na raty.

Z tych względów Sąd orzekł jak w pkt.1 wyroku, zasądając od pozwanego na rzecz powoda kwotę **168.780,20zł** wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia powództwa (tj. 27.02.2013r.) do dnia zapłaty.

Jednocześnie Sąd rozważył możliwość rozłożenia powyższej kwoty na raty.

Zgodnie z art. 320 k.p.c. „W szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie”. W piśmiennictwie wskazuje się, że uprawnienie to przysługuje sądowi w szczególnie uzasadnionych wypadkach, a więc w sytuacjach, w których ze względu na stan majątkowy, rodzinny czy zdrowotny spełnienie zasądanego świadczenia byłoby dla pozwanego niemożliwe do wykonania lub w każdym razie bardzo utrudnione i narażałoby jego lub jego bliskich na niepowetowane szkody. Trudności w spełnieniu świadczenia mogą być także spowodowane działaniem samego dłużnika. Skorzystanie z przysługującego Sądowi uprawnienia ma na celu umożliwienie pozwanemu wykonanie wyroku w sposób dobrowolny (Komentarz do Kodeksu Postępowania Cywilnego Część Pierwsza Postępowanie Rozpoznawcze tom 1 pod redakcją Tadeusza Erecińskiego, Wydawnictwo Prawnicze Warszawa 1999r., str.543).

W ocenie Sądu sytuacja finansowa pozwanego nie uzasadnia rozłożenia zasądzonego świadczenia na raty. Pozwany sam przyznał, iż toczą się przeciwko niemu postępowania egzekucyjne i dlatego nie jest w stanie dobrowolnie regulować swoich zobowiązań. Brak jest więc podstaw do przyjęcia, że rozłożenie zasądzonej kwoty na raty umożliwi pozwanemu dobrowolne spełnienie swoich zobowiązań wobec powoda. O braku dobrej woli powoda w tym zakresie świadczy też fakt, iż pomimo swoich deklaracji powód nie stawiał się na rozprawę by negocjować warunki ugody z pozwanym.

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w sentencji, o kosztach orzekając na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., zasądzając od pozwanego na rzecz powoda kwotę 9.952zł. W ramach kosztów procesu Sąd uwzględnił następujące kwoty: opłatę w wysokości 6.335zł (k.217); opłatę skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł; koszt zastępstwa procesowego powoda w wysokości 3.600 zł (stawka minimalna w sprawach cywilnych wynikająca z § 6 pkt. 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1348, ze zm.).